

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2015/0077 van 30 juni 2015
in de zaak RvVb/1415/0345/SA/0335

In zake: mevrouw **Gabriella WOUTERS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Ria HENS
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Amerikalei 191
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **ANTWERPEN**

bijgestaan door:
mevrouw Véronique ELSEMANS

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 9 februari 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 27 november 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoogstraten van 18 augustus 2014 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de heer Stijn Verheyen, aanvrager van de vergunning, een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een melkveestal, sleufsilos, een mestvaalt en een electriciteitscabine en het regulariseren van een sleufsilos.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 2320 Hoogstraten, Sint Lenaartseweg 60A en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie F, nummer 199W.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 16 juni 2015, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hilde VERMEIREN die loco advocaat Ria HENS verschijnt voor de verzoekende partij en mevrouw Véronique ELSEMANS die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

1.

De aanvraag kent een voorgeschiedenis.

De aanvrager dient op 1 juli 2013 een eerste aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning tot het bouwen van een melkveestal, sleufsilos, een mestvaalt en een electriciteitscabine, en het regulariseren van een sleufsilos.

Daarnaast dient de aanvrager een aanvraag in tot het verkrijgen van een milieuvergunning voor het verder exploiteren en uitbreiden van het rundveebedrijf.

Het college van burgemeester en schepenen kent op 21 oktober 2013 een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning toe.

De verzoekende partij tekent beroep aan tegen deze beslissing. Zij stelt tevens een landmeter aan om over te gaan tot het opmaken van een correct opmetingsplan. Uit dit opmetingsplan blijkt dat de perceelsgrens niet correct is aangegeven waardoor de te regulariseren sleufsilos en de te bouwen sleufsilos in werkelijkheid dichterbij de perceelsgrens liggen dan aangegeven op het oorspronkelijke inplantingsplan.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar komt in haar verslag van 30 januari 2014 tot het besluit dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening. Volgens haar dient het dossier te worden aangevuld met een motivering waarom het bedrijf niet aan de andere zijde kan worden gerealiseerd en een verduidelijking van de toegangen naar het bedrijf. Bijgevolg adviseert zij het beroep in te willigen en een vergunning te weigeren.

De verwerende partij wil het beroep echter niet in en verleent bij beslissing van 13 maart 2014 een vergunning overeenkomstig de voorgebrachte plannen.

De verzoekende partij dient op 16 juni 2013 een beroep tot schorsing en vernietiging in tegen deze beslissing. Deze procedure is gekend onder rolnummer 1314/0642/SA/3/0604.

2.

Hangende de procedure voor de Raad dient de aanvrager op 6 juni 2014 (datum van het ontvangstbewijs) bij het college van burgemeester en schepenen van Hoogstraten een nieuwe, aangepaste, aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning.

Het is deze aanvraag die tot de bestreden beslissing leidt. Zij omvat de volgende werken:

- Het bouwen van een melkveestal
- Het bouwen van een mestvaalt tegen de achtergevel van de nieuwe melkveestal
- Het bouwen van twee nieuwe sleufsilo's
- Het regulariseren van een bestaande sleufsilo
- Het plaatsen van een elektriciteitscabine

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Kortrijk', gelegen in agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 2 juli 2014 tot en met 31 juli 2014, dient enkel de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 12 augustus 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling operationeel Waterbeheer brengt op 18 juli 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Dienst Integraal Waterbeleid brengt op 24 juli 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer, district Vosselaar brengt op 30 juni 2014 een gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 31 juli 2014 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoogstraten verleent op 18 augustus 2014 de stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager met volgende voorwaarden:

“ ...

1. *het college van burgemeester en schepenen per aangetekende brief op de hoogte te brengen van het begin van de handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste 8 dagen voor de aanvatting van die handelingen.*
2. *de eventueel aan te leggen verharde- op of inritten uit te voeren in opbreekbare materialen (gedeelte openbaar domein).*
3. *de pas van de vloer niet hoger te brengen dan maximum 20cm boven de kruin van de weg.*
4. *de gewestelijke hemelwaterverordening na te leven.*

5. *het advies van Pidpa-Riolering strikt na te leven.*
 6. *het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij strikt na te leven*
 7. *het advies van de brandweer strikt na te leven*
 8. *het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer strikt na te leven.*
 9. *het advies van de Dienst Integraal Waterbeleid van de provincie Antwerpen strikt na te leven*
 10. *de beplanting zoals opgenomen in het erfbeplantingsplan opgemaakt door de tuin- en landschapsarchitect van de Hooibeekhoeve uit te voeren in het eerstvolgende plantseizoen na uitvoering van de gevraagde werken. De beplanting moet doorlopend en op vakkundige wijze worden onderhouden teneinde zijn afscherpende functie optimaal te behouden.*
 11. *De beplanting wuit te breiden zoals in rood aangeduid op het erfbeplantingsplan en op het inplantingsplan, en de betonplaat zoals aangeduid in rode kleur op het inplantingsplan wordt uitgebroken.*
 12. *de gracht tussen de eigendommen, zoals aangeduid in rode kleur op het inplantingsplan terug open te maken teneinde wateroverlast voor de burens op het perceel met huisnummer 60 (kadastraal sectie F, nrs. 199Y en 199Z - 1ste afdeling) te voorkomen,*
 13. *alle eventuele aanpassingen aan het openbaar domein moeten voorafgaandelijk schriftelijk aangevraagd worden bij het stadsbestuur. Alle werken uitgevoerd op openbaar domein moeten conform advies van het stadsbestuur uitgevoerd worden. Alle eventuele kosten voor aanpassingswerken aan het openbaar domein zijn ten laste van de bouwheer.*
- ...

Ingevolge het verkrijgen van deze vergunning deelt de aanvrager bij schrijven van 19 september 2014 aan de Raad mee dat hij in de zaak gekend onder rolnummer 1314/0642/SA/3/0604 verzaakt aan de vergunning.

Met het oog op de duidelijkheid in het rechtsverkeer en de rechtszekerheid vernietigt de Raad de beslissing van de verwerende partij van 13 maart 2014 bij arrest nummer A/2014/0707 van 14 oktober 2014.

3.

Ondertussen tekent de verzoekende partij op 26 september 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij tegen de op 18 augustus 2014 verleende vergunning.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 20 november 2014 om het beroep deze keer niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen.

Na de hoorzitting van 25 november 2014 beslist de verwerende partij op 27 november 2014 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing – in navolging van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar - als volgt:

“ ...

Beoordeling voorliggende aanvraag:

Bijkomende informatie leert dat een alternatieve uitbreiding van het bedrijf aan de linkerzijde van de bestaande gebouwen niet mogelijk is. Een andere lokalisatie op de percelen 199D2 en 195M zijn niet mogelijk, omdat Stijn Verheyen geen eigenaar is van het perceel 198M, dat beide percelen scheidt. De beschikbare oppervlakte op het

perceel 199D2 alleen is onvoldoende om de voorgestelde melkveestal en de sleufsilo's op te richten. Als gevolg moet de aanvrager de historische kadastrale grenzen van zijn perceel volgen om een uitbreiding te realiseren.

Desondanks zullen de bestaande en nieuwe gebouwen een ruimtelijk en functioneel geheel vormen. De nieuwe melkveestal wordt opgericht op 30m van de bestaande rundveestal. Beide gebouwen worden met elkaar verbonden door middel van de bestaande en de nieuwe bedrijfsverharding. Deze verharding in zijn geheel staan in verhouding tot de omvang en de aard van de bedrijfsactiviteiten. De bijkomende verharde oppervlakte wordt bovendien voldoende gecompenseerd (hemelwaterput, infiltratie, ...).

Het nieuwe gebouwencomplex (bedrijfswoning + rundveestallen + melkveestal + sleufsilo's) zal landschappelijk worden geïntegreerd door middel van meerdere groenschermen. De erfbeplanting dient te worden uitgevoerd zoals op de plannen.

Hoewel de nieuwe constructies deels worden voorzien in mogelijk overstromingsgevoelig gebied, blijkt uit de relevante adviezen (VMM, DIW en Pidpa) dat de voorgestelde uitbreiding geen negatieve impact zal hebben op de waterhuishouding.

Hieronder zal bovendien worden beargumenteerd dat de aanvraag verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving en geen onaanvaardbare hinder zal veroorzaken voor beroepers.

1) Allereerst moet worden vastgesteld dat de woning van beroepers oorspronkelijk bij het bedrijf hoorde als bedrijfswoning en slechts een vijftien jaar geleden hiervan afgesplitst werd. In alle redelijkheid wordt geoordeeld van beroepers, die bewust in agrarisch gebied en in de nabijheid van een bestaand landbouwbedrijf (zijn blijven) wonen, een zekere tolerantie mag verwacht worden ten opzichte van de activiteiten, die eigen zijn aan de bedrijfsvoering van een normaal landbouwbedrijf.

Hierbij kan nog worden opgemerkt dat in 2008 een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor het oprichten van een jongveestal, dit ter hoogte van de woning van beroepers. Hoewel beroepers rechtstreeks zicht hebben op deze jongveestal hebben zij hiertegen geen beroep aangetekend.

2) Het is een pluspunt dat de mestvaalt (inclusief de opvang van de mestsappen) in voorliggende aanvraag wordt voorzien aan de achterzijde van de melkveestal en niet ter hoogte van de achterste perceelsgrens van beroepers. Door de gewijzigde inplanting, op ruim 105m van de achterste perceelsgrens, geeft de mestvaalt geen aanleiding tot onaanvaardbare hinder (geur, stof, lawaai, visueel). De mestsappen worden opgevangen in de mestkelder van de melkveestal.

3) Bijkomende informatie leert ook dat de toename van het aantal transporten langs de voorgestelde toegangsweg de leefbaarheid van beroepers niet in het gedrang brengt.

Als gevolg van de uitbreiding wordt het aantal transporten van en naar het bedrijf geschat op gemiddeld 454 transporten per jaar, die deels gebruik maken van de linkse toegangsweg ter hoogte van de woning van de aanvrager en grotendeels gebruik maken van de rechtse toegangsweg ter hoogte van de woning van beroepers. Een gemiddeld aantal van 454 transporten/jaar komt neer op gemiddeld 9 transporten per week. Deze transporten vinden overdag en verspreid plaats, ze worden dus niet geconcentreerd op 1

dag. Het gaat voornamelijk om mesttransporten (260/jaar), aangevuld met melk-, vee- en voedertransporten, die de toegangsweg enkel zullen gebruiken om van en naar het landbouwbedrijf te rijden. Het 'laden en lossen' vindt plaats op de verharde ruimte tussen de rundveestal en de melkveestal, op ruime afstand van de woning van beroepers.

Hierbij is het ook belangrijk om te vermelden de rechtse toegangsweg, die zowel op het perceel van de aanvrager als op het perceel van beroepers loopt, reeds sinds de overname van het bedrijf als een gemeenschappelijk toegangsweg functioneert. Bovendien werd deze toegangsweg ook voor de overname, toen de woning van beroepers als bedrijfswoning deel uitmaakte van het landbouwbedrijf, gebruikt als toegangsweg voor transporten van en naar het bedrijf.

4) Met betrekking tot de (geur)hinder van de sleufsilos moet worden vastgesteld dat deze zich bevinden op ruim 65m van de woning van beroepers. Tussen de woning van beroepers en de sleufsilos bevinden zich ook nog leegstaande stallen (eigendom van beroepers), die reeds een buffer vormen tussen de silos en de woning. Het gedeelte van het weiland dat tussen het woonhuis en bedrijfsgebouwen van beroepers ligt en het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft, wordt momenteel ingericht als een ponyweide, en vormt een bijkomende buffer tussen de aanvraag en de eigendommen van beroepers.

Bovendien voorziet de aanvraag ter hoogte van de meest nabije sleufsilo een groenscherm om eventuele hinder te milderen. Bijkomende voorwaarden kunnen de hinder tot een aanvaardbaar minimum beperken:

- Het groenscherm naar links moeten worden doorgetrokken tot aan de gemeenschappelijke toegangsweg, zodat er zich een groenscherm bevindt ter hoogte van de volledige achterste perceelsgrens van beroepers. Een deel van de betonverharding dient hiervoor verwijderd te worden.
- Het volledige groenscherm ter hoogte van de achterste perceelsgrens van beroepers moet minstens 6m breed zijn, bestaan uit een streekeigen beplanting van hoogstammige bomen aangevuld met een dichte onderbegroeiing van struiken.
- De te regulariseren sleufsilo moet worden afgebroken.

Tenslotte kan ook nog verwezen worden naar het vorige en het huidige milieuvergunningsdossier, waarin wordt gesteld dat geur afkomstig van de groenvoederopslag (in de sleufsilos) kan vermeden worden mits een goede bedrijfsvoering. De BBT-studie bij de milieuvergunningsaanvraag voorziet enkele technische maatregelen om vervuiling van run-off van de kuilplaat te beperken, zodat bodem- en grondwaterverontreiniging vermeden wordt. Dit heeft ook een positief effect op het voorkomen/beperken van ongedierte. Ook het feit dat het voeder zo droog mogelijk wordt ingekuild en dat de siloplaat voornamelijk wordt gebruikt voor gras, maïs en pulp, zorgt ervoor dat de hinder beperkt wordt. De sappen hiervan afkomstig zullen immers in de mestkelder van de nieuwe stal komen.

5) De aanvraag voorziet ook een afwateringskanaal ter hoogte van de achterste perceelsgrens op eventuele wateroverlast op het perceel van beroepers te vermijden. Bijkomend wordt verwezen naar de voorwaardelijk gunstige adviezen m.b.t. tot de waterhuishouding.

6) De te regulariseren en niet op te richten constructies zullen geen nadelige visuele

impact hebben het perceel van beroepers.

Eenzijds is er de specifieke ligging van de woning beroepers, die volledig wordt omringd door eigen bedrijfsgebouwen en de in 2008 vergunde jongveeststal, waartegen zij geen beroep aantekenden. Beroepers hebben met andere woorden geen rechtstreeks en volledig uitzicht op het stuk weiland waar de voorgestelde uitbreiding zal plaatsvinden. Het voorgestelde groenscherm vormt een visuele buffer ten opzichte van de sleufsilo's. Door het doortrekken van de groenscherm (op te leggen als voorwaarde) wordt ook de melkveeststal uit het zicht van beroepers onttrokken.

Anderzijds moet worden vastgesteld dat de constructies worden uitgevoerd in duurzame en esthetische materialen, die reeds in de omgeving en zowel op het perceel van de aanvrager als beroepers worden waargenomen. De melkveeststal heeft de typische vormgeving van een agrarisch bedrijfsgebouw, zoals deze reeds op het perceel van de aanvrager en beroepers worden aangetroffen. Er is geen sprake van een visueel-vormelijke stijlbreuk.

7) Tenslotte wordt het standpunt van de beroeper dat de aanvraag de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone zal aantasten niet bijgetreden.

De aanvraag situeert zich op een ruime afstand (ongeveer 550m) van een habitatrictlijngebied 'Heesbossen, Vallei van Marke en Merkse en Ringven met valleigronden langs de Heerlese Loop'. De voorziene uitbreiding wordt verder van het habitatrictlijngebied voorzien ten opzichte van de bestaande bedrijfsgebouwen. Op 31 juli 2013 liet de aanvrager in het kader van het milieuvergunningsdossier een passende beoordeling opmaken waaruit blijkt duidelijk dat de effecten op de omgeving verwaarloosbaar zijn.
..."

Dit is de bestreden beslissing.

4.

Ondertussen verkrijgt de aanvrager de gevraagde milieuvergunning bij besluit van de verwerende partij van 17 oktober 2013. De verzoekende partij tekent ook tegen dit besluit beroep aan.

In het kader van de beroepsprocedure trekt de aanvrager de milieuaanvraag voor de drie sleufsilo's en de mestvaalt in. Bij besluit van 28 mei 2014 verklaart de Vlaamse minister van leefmilieu het beroep gedeeltelijk gegrond en verleent zij enkel de milieuvergunning voor de rundveeststal en de elektriciteitscabine.

De verzoekende partij dient tegen dit besluit een beroep tot schorsing en vernietiging in bij de Raad van State. Bij arrest van 6 november 2014 (nr. 229.081) wijst de Raad van State het verzoek tot schorsing af.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De Raad heeft de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. Dergelijk onderzoek is slechts nodig wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1, eerste lid van het DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de vordering tot schorsing is ingegeven door hoogdringendheid en de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert die de vernietiging van de aangevochten beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt dat de gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de zaak spoedeisend maakt. Zij stelt de eigenares en bewoonster te zijn van het naastgelegen perceel.

Deze gevolgen bestaan volgens de verzoekende partij in de eerste plaats in geur- en stofhinder, doordat de melkveestal en voornamelijk de sleufsilo's vlak achter haar perceel worden ingepland. De verzoekende partij heeft in 2013 reeds een klacht ingediend wegens geurhinder en overlast van stinkend vocht.

Daarnaast meent de verzoekende partij lawaaihinder te zullen hebben, nu de toegangsweg voor het zware verkeer wordt voorzien naast de woning van de verzoekende partij. Dit betekent een ernstige verzwaring van het perceel van de verzoekende partij. Zij meent dat de toegang ook perfect kan voorzien worden aan de andere zijde van het bedrijf, net zoals de sleufsilo's die ook aan de andere kant kan voorzien worden.

De sleufsilo's en mestvaalt zullen, volgens de verzoekende partij, ongedierte waaronder vliegen met zich meebrengen.

Tenslotte stelt de verzoekende partij dat het open en ongerept achterliggend agrarisch landschap door de diepe insnijding wordt aangetast, waardoor ook de doorkijk wordt verminderd.

Samengevat meent de verzoekende partij dat alle hinder op haar perceel wordt gelegd terwijl de woning van de aanvrager van alle hinder wordt gevrijwaard.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de percelen van de aanvrager en de verzoekende partij gelegen zijn in agrarisch gebied zodat een normale mate van tolerantie mag verwacht worden. Dit geldt des te meer nu deze percelen in het verleden één geheel vormden, waarbij de aanvrager zijn percelen heeft aangekocht van de verzoekende partij. De woning met bijhorende loods hoorde met andere woorden bij het bedrijf en werd slechts 15 jaar geleden hiervan afgesplitst.

Wat de visuele hinder betreft meent de verwerende partij dat deze tot een aanvaardbaar niveau is beperkt omdat de nieuwe inrichtingen op een ruime afstand van de woning zijn ingeplant en de leegstaande stallen en de ponyweide een buffer vormen tussen de woning en de silo's. Bovendien voorziet de bestreden beslissing in een groenscherm ter hoogte van de achterste perceelsgrens en is de rundveestal volledig aan het zicht onttrokken. Ook wordt de afbraak van de meest dichtbij sleufsilo in de bestreden beslissing opgelegd.

Met betrekking tot de stofhinder verwijst de verwerende partij naar het besluit van de Vlaamse minister van 28 mei 2012 houdende het verlenen van een milieuvergunning waaruit blijkt dat het risico op stofhinder tot een minimum is beperkt.

Voor wat de geluids- en geurhinder betreft verwijst de verwerende partij opnieuw naar de ruime afstand tot de woning en de leegstaande stallen en ponyweide die een buffer vormen. De mestvaalt inclusief de opvang van de mestsappen wordt niet langer voorzien ter hoogte van de achterste perceelsgrens maar aan de achterzijde van de melkveestal, zodat deze op ruime afstand is ingeplant en geen onaanvaardbare hinder kan veroorzaken. Tenslotte verwijst de verwerende partij naar de inhoud van de verleende milieuvergunning om te stellen dat de hinder tot een aanvaardbaar niveau is beperkt.

De toename van het aantal transporten zal volgens de verwerende partij de leefbaarheid van verzoekende partij niet in het gedrang brengen. Gemiddeld zullen er slechts 9 transporten per week plaatsvinden die grotendeels van de rechtse toegangsweg gebruik zullen maken. Deze toegangsweg functioneert bovendien reeds jaar en dag als gemeenschappelijke toegangsweg. Het laden en lossen gebeurt op ruime afstand van de woning van de verzoekende partij.

Tenslotte merkt de verwerende partij op dat de verzoekende partij eenzelfde argumentatie ontwikkelde in het kader van de schorsingsprocedure voor de Raad van State tegen de verleende milieuvergunning. De verwerende partij verwijst naar de inhoud van het arrest van de Raad van State van 6 november 2014 waarin de vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Beoordeling door de Raad

1.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige bestuursrechtscolleges heeft een wijziging aangebracht in de schorsingsvoorwaarden. Sinds 1 januari 2015 moet een verzoekende partij, om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing te bekomen, minstens één ernstig middel aanvoeren en aantonen dat er sprake is van hoogdringendheid.

De verzoekende partij die zich op de hoogdringendheid beroept, dient, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting te geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Op de verzoekende partij rust de bewijslast om in concreto, met voldoende aannemelijke en precieze gegevens, in het licht van de door haar gevreesde nadelige gevolgen van de bestreden beslissing, aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van deze nadelen te voorkomen. De verzoekende partij zal dus moeten aantonen dat, mocht zij moeten wachten op het resultaat van de vernietigingsprocedure, zij geconfronteerd zal worden met een welbepaalde schade van een zekere omvang, of met ernstige ongemakken of nadelen. Deze nadelige gevolgen moeten bovendien hun exclusieve oorzaak vinden in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en mogen niet nadelig beïnvloed zijn door het eigen gedrag van de verzoekende partij.

2.

De aanvraag betreft het uitbreiden van een bestaand melkveebedrijf met het bouwen van een melkveestal, sleufsilo's, een mestvaalt en een elektriciteitscabine, en het regulariseren van een sleufsilo.

De verzoekende partij woont op een perceel dat oorspronkelijk deel uitmaakte van het bedrijf van de aanvrager. Het perceel van de verzoekende partij lijkt een 15-tal jaar geleden te zijn afgesplitst van het bedrijf van de aanvrager en heeft met het bedrijf van de aanvrager een gemeenschappelijke toegangsweg naar de achterliggende percelen.

Naast een stedenbouwkundige vergunning is voor de beoogde constructies tevens een milieuvergunning vereist. Uit de stukken van het dossier blijkt dat de Vlaamse Minister van Leefmilieu een milieuvergunning verleende voor de melkveestal en de elektriciteitscabine. De verzoekende partij tekende beroep aan tegen deze vergunning bij de Raad van State. De vordering tot schorsing werd bij arrest van 6 november 2014 afgewezen. De vordering tot vernietiging is op het ogenblik van de zitting van 16 juni 2015 nog hangende voor de Raad van State.

Op de zitting van 16 juni 2015 deelt de verzoekende partij mee dat de aanvrager ondertussen een nieuwe milieuvergunningsaanvraag heeft ingediend voor de sleufsilo's en de mestvaalt. Deze milieuvergunning werd door de verwerende partij verleend, waarna de verzoekende partij opnieuw beroep instelde bij de Minister. Deze beroepsprocedure is nog hangende.

3.

Verzoekende partij wijst in haar uiteenzetting op een aantal nadelen bestaande uit geur-, stof- en geluidshinder, visuele hinder en verkeersoverlast, die zij dreigt te ondergaan door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Zij meent dat de zaak hoogdringend is gelet op de schadelijke gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij laat echter na aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van deze nadelen te voorkomen. Zij toont op geen enkele wijze aan dat het verstrijken van de tijd, in afwachting van een uitspraak ten gronde, leidt tot de zware schadelijke gevolgen.

De verzoekende partij maakt dus niet concreet dat zij niet kan wachten op een vernietigingsarrest. De hoogdringendheid is niet aangetoond.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 30 juni 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS